

УДК 331.5

Ю. М. Заволока,

к. е. н., доцент, доцент кафедри міжнародних економічних відносин та адміністрування,
Кременчуцький інститут ВНЗ "Університет імені Альфреда Нобеля", м. Кременчук
ORCID ID: 0000-0002-3616-1725

А. В. Івко,

старший викладач кафедри міжнародних економічних відносин та адміністрування,
Кременчуцький інститут ВНЗ "Університет імені Альфреда Нобеля", м. Кременчук
ORCID ID: 0000-0002-4083-3678

М. В. Сідненко,

старший викладач кафедри міжнародних економічних відносин та адміністрування,
Кременчуцький інститут ВНЗ "Університет імені Альфреда Нобеля", м. Кременчук
ORCID ID: 0000-0003-3280-8496

DOI: 10.32702/2306-6792.2021.9—10.53

ВПЛИВ РЕЦЕСІЇ, ВИКЛИКАНОЇ ПАНДЕМІЄЮ COVID-19, НА СТАН БЕЗРОБІТТЯ ТА РИНОК ПРАЦІ

Yu. Zavaloka,

PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of International
Economic Relations and Administration, Kremenchuk Institute of Alfred Nobel University, Kremenchuk

A. Ivko,

Senior Lecturer of the Department of International Economic Relations and Administration,
Kremenchuk Institute of Alfred Nobel University, Kremenchuk

M. Sidnenko,

Senior Lecturer of the Department of International Economic Relations and Administration,
Kremenchuk Institute of Alfred Nobel University, Kremenchuk

THE INFLUENCE OF RECESSION CAUSED BY THE COVID-19 PANDEMIC ON UNEMPLOYMENT AND LABOUR MARKET

Спадах COVID-19 став безпрецедентним шоком для багатьох країн світу, при чому не тільки для тих, що розвиваються, але й для розвинених. Економічні наслідки пандемії величезні і можуть стати ще більш значними в майбутньому, бо призвели до істотних змін на ринку праці не тільки по відношенню до зайнятості найманих працівників, а й в області стійкості функціонування самих роботодавців.

У статті проведено аналіз впливу економічної кризи, спровокованої пандемією, на ринок праці та розглянуто поточну ситуацію на ринку праці, що дозволяє виявити:

- динаміку і структуру безробіття;
- наявність негативних тенденцій (зниження заробітної плати й скорочення зайнятості);
- найбільш важливі адаптаційні механізми, що забезпечують стійкість попиту на робочу силу в умовах пандемії.

Significant changes in the labour market in the context of a new coronavirus infection spread have affected most countries in the world economy and led to the mass closure of enterprises around the globe and the cessation of most production.

The traditional labor market has changed, demand for labour by many professions has fallen sharply, the number of unemployed people has increased, while the society needs health workers and volunteers to provide social services to vulnerable groups.

The labour market is a kind of an indicator reflecting the economy quality. The price of labour resources is directly dependent on the efficiency of all production, commercial, financial and economic processes functioning, as, on the one

hand, it determines the level of the working population welfare and purchasing power, and on the other hand — characterizes the level of economic efficiency of any business activity.

Although it is too early to make final conclusions, it has already become obvious that the consequences of the COVID-19 pandemic on the labour markets are very far-reaching and in different ways affect many, and possibly most, people. The current situation has led to a sharp increase in the workload and working hours, as well as to the change of organization forms and working conditions in certain industries and areas of activity, while in some other sectors recruitment has been suspended. The closure of many enterprises, as well as the mass layoffs were the first negative results of isolation resulting in an outbreak of a pandemic.

The most affected are those whose work can not be done remotely, for example, service workers (beauty salons, hairdressers, cleaning companies, etc.), airline companies and so on. This group also includes workers whose activities are not of strategic importance to the economy.

Thus, it can be noted that unemployment is growing faster among the most vulnerable groups — in particular, people with informal employment or business, women with family responsibilities, migrant workers, manual workers and those whose professions and industries have suffered the most.

In this regard, it can be concluded that after the COVID-19 pandemic, the labour market, as well as the economic space, will undergo considerable alterations and will no longer be in its former "pre-crisis" state. And those socio-economic macro- and micro-processes that are observed in the society today will lead to essential changes in the labor market, for which we must be morally and economically prepared.

Ключові слова: безробіття, ринок праці, рецесія, робоча сила, зайнятість, роботодавці, економічний простір.

Key words: unemployment, labour market, recession, labour force, employment, employers, economic space.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

У сучасному суспільстві проблема безробіття не є новою, завжди існував певний відсоток працівників, які стають тимчасово безробітними в перервах між роботою, оскільки роботодавці шукають відповідних працівників, а працівники шукають кращу роботу. Але у ситуації, яка склалася сьогодні, безробіття неминуче та є однією з найбільш значущих проблем не тільки в країнах, що розвиваються, а й у розвинених країнах, бо призводить до масової бідності, до зниження заробітної плати, загрожує соціальній та політичній стабільності.

Зі слів генерального секретаря ООН Антоніу Гутерріш на форумі Нобелівської премії миру, ми стоїмо перед обличчям найсильнішої глобальної рецесії за вісім десятиліть. Соціально-економічні наслідки пандемії коронавірусу величезні й продовжують множитися, світ може зіткнутися з найбільшим економічним спадом за останні 80 років [1].

Пандемія COVID-19 вплинула на всі рівні соціального-економічного життя у планетарному масштабі та поставила перед наукою та практикою низку якісно нових викликів та завдань.

Зокрема, значний вплив пандемія спричинила на рівень безробіття, як в окремих країнах, так і в глобальному вимірі.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Дослідження впливу рецесійних процесів, викликаних пандемією COVID-19, на основні показники соціально-економічного розвитку проводились та проводяться низкою науковців: Aysegul Sahin, Murat Tasci and Jin Yan [2], Nicolas Petrosky-Nadeau and Robert G. Valletta [3], Muneeb Ahmad, Yousaf Ali Khan, Chonghui Jiang, Syed Jawad Haider Kazmi, Syed Zaheer Abbas [4], A. Bowen Garrett and Anuj Gangopadhyaya [5], А. Лавриненко, В. П'ята і О. Ахметов [6], І.В. Заюков, О.В. Кобилянський [7], Л.Л. Шамілева, О.О. Хандій [8], В.І. Кифяк, Н.В. Лесько [9] тощо.

На думку Дядика Т.В. та Писаренко С.В.: "Безробіття — складне соціально-економічне явище. І хоча можна знайти певні позитивні моменти безробіття (конкуренція, що змушує роботодавців збільшувати зарплату та покращувати умови праці у боротьбі за кращих працівників, а найманих працівників — підвищувати свої особистісні та професійні характеристики у боротьбі за кращі робочі місця), у більшій мірі безробіття має негативний вплив на всі сторони життя суспільства — економіку, політику, соціально-трудова відносини. ... Безробіття поглиблює і так загострене почуття несправедливої диференціації доходів насе-

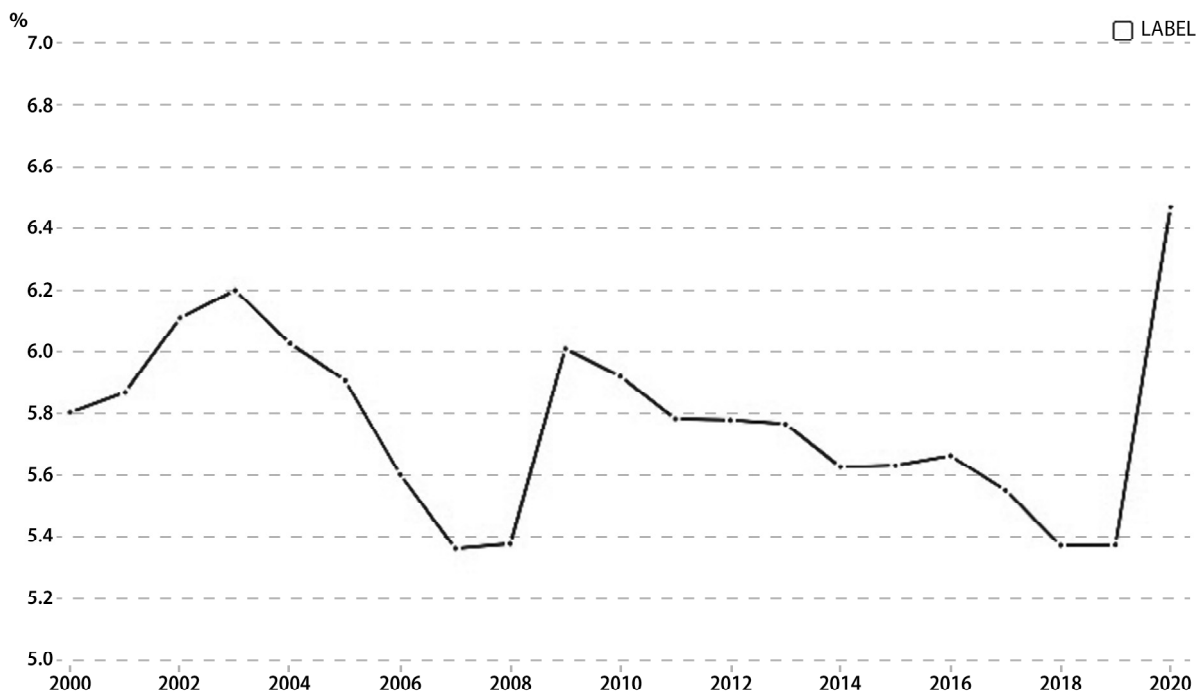

Рис. 1. Динаміка рівня безробіття у світі за даними Міжнародної організації праці, % від загальної робочої сили

Джерело: сформовано колективом авторів на платформі обробки публічних даних Всесвітнього Банку [12].

лення в нашій країні, соціального розшарування, є причиною зростання алкоголізму, наркоманії, розлучень, злочинності, самогубств. Крім того, меганегативним наслідком та головною "ціною" зростання безробіття для держави є вагоме скорочення потенційного внутрішнього продукту і національного доходу" [10, с. 35].

Крім того, актуальність дослідження підтверджується перманентними звітами, дослідженнями, моніторингами та іншими матеріалами Міжнародної організації праці при ООН (далі — МОП) [11].

МЕТА СТАТТІ

Метою статті є дослідити вплив пандемії COVID-19 на всесвітню ситуацію на ринку праці та динаміку розвитку процесів у сфері трудових взаємин на найближчу перспективу.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Пандемія коронавірусу завдала більш ніж відчутного удару по економіці всіх країн світу та радикально змінила всесвітній ринок праці. Цілі галузі залишилися поза грою, сотні тисяч підприємств закрилися повністю або частково.

Згідно з даними МОП, глобальний дохід від робочої сили (до врахування заходів підтримки доходів) у 2020 році, за оцінками, зменшився на 8,3 відсотка, що становить 3,7 трлн дол., а загальний робочий час у четвертому кварталі

скоротився на 4,6 відсотка, що еквівалентно 130 мільйонам штатних робочих місць [11].

На рисунку 1 представлено рівень безробіття в світі, який у 2020 році значно зріс у порівнянні з попередніми роками і склав 6,471 % від загальної чисельності робочої сили, й дана тенденція зберігається.

Для більш точного інтерпретування результатів аналізу статистичних даних Міжнародної організації праці необхідно враховувати особливості методології оцінки зайнятості цією організацією у питаннях дослідження безробіття, а саме: стандартне визначення безробітних — це особи, які не мають роботи, шукають роботу та готові приступити до роботи в даний час, включаючи людей, які втратили роботу або добровільно кинули роботу. Особи, що не шукали роботу, але мають домовленості про майбутню роботу, також вважаються безробітними. В основі цього показника лежить робоча сила або економічно активна частина населення, а не загальна чисельність населення. Цей ряд є частиною оцінок МОП і узгоджений для забезпечення порівняльності по країнах і в часі з урахуванням відмінностей в джерелах даних, колі охоплення, методології та інших факторів, специфічних для країни. Оцінки засновані в основному на репрезентативних національному рівні обстеженнях робочої сили, при цьому інші джерела (перепису населення та оцін-

Таблиця 1. Країни з найбільшим приростом безробіття у 2020 році у порівнянні з 2019 роком, ранжовані у порядку зменшення приросту безробіття, %

№	Країна (в дужках – на англійській мові)	Показник безробіття у % на:		Зміна рівня безробіття за 2020-2019 роки, %
		2019 рік	2020 рік	
1	Коста Ріка (Costa Rica)	11,49	17,08	+5,59
2	Панама (Panama)	4,74	10,23	+5,49
3	Колумбія (Colombia)	9,96	15,44	+5,48
4	Сполучені Штати Америки (United States)	3,67	8,31	+4,64
5	Кувейт (Kuwait)	2,41	6,79	+4,38
6	Багамські острови (Bahamas)	10,11	14,41	+4,30
7	Чилі (Chile)	7,29	11,51	+4,22
8	Гондурас (Honduras)	5,57	9,39	+3,82
9	Канада (Canada)	5,66	9,48	+3,82
10	Американські Віргінські Острови (U.S. Virgin Islands)	8,09	11,84	+3,75

Джерело: сформовано колективом авторів на підставі публічних даних Всесвітнього Банку [13].

ки, представлені на національному рівні) використовуються тільки при відсутності даних обстежень.

Аналізуючи дані рисунка 1, доходимо висновку, що рівень безробіття у світі у 2020 році досяг найвищого рівня за останні 20 років та навіть перевищив рівні 2009 року, коли спостерігалася відлуння світової фінансово-економічної кризи 2008 року, та кризи 2001—2003 років (так званої бульбашки доткомів). Це є свідченням того, що на відміну від світової фінансової кризи, криза COVID-19 вплинула на ринки праці у всьому світі, що призвело до більшої втрати робочих місць та зростання безробіття скрізь, включаючи країни з низьким та середнім рівнем доходу, які не зазнали такого сильного удару під час попередніх криз.

Також було проведено дослідження зміни темпів приросту рівня безробіття країн світу у 2020 році у порівнянні з 2019 роком. У таблиці 1 наведені країни з найбільшим приростом безробіття, які ранжовані у порядку зменшення приросту безробіття у %.

Крім того, було досліджено країни з найнижчим приростом безробіття у світі протягом 2019—2020 років (табл. 2).

Дані таблиць 1 та 2, як це не парадоксально, демонструють, що низький рівень безробіття може приховувати значну бідність в країні, в той час як високий рівень безробіття може мати місце в країнах з високим рівнем економічного розвитку і низьким рівнем бідності. У країнах без безробіття та, відповідно, без соціальних допомог, люди заробляють собі на життя незахищеною працею. У країнах з добре розвинутою мережею соціального захисту працівники можуть дозволити собі чекати підходящої або бажаної роботи. Але високе і стійке безробіття вказує на серйозну неефективність розподілу ресурсів.

Сучасна криза, яка викликана коронавірусною інфекцією, спричинила величезні збої на ринку праці та завдала значних втрат, перш за все малому бізнесу. Малі підприємства, зазвичай, створюють значно більшу кількість робочих місць, але при цьому їх частка у ВВП значно менша. Саме така ситуація й спостері-

Таблиця 2. Країни з найменшим приростом безробіття у 2020 році у порівнянні з 2019 роком, ранжовані у порядку зменшення безробіття, %

№	Країна (в дужках – на англійській мові)	Показник безробіття у % на:		Зміна рівня безробіття за 2020-2019 роки, %
		2019 рік	2020 рік	
1	Сербія (Serbia)	10,40	9,08	-1,32
2	Монголія (Mongolia)	5,31	4,33	-0,98
3	Італія (Italy)	9,95	9,31	-0,64
4	Бурунді (Burundi)	1,42	0,80	-0,62
5	Греція (Greece)	17,31	16,85	-0,46
6	Молдова (Moldova)	5,10	4,71	-0,39
7	Іран (Iran, Islamic Rep.)	11,14	10,96	-0,18
8	Кіпр (Cyprus)	7,07	7,21	+0,14
9	Камбоджа (Cambodia)	0,13	0,31	+0,18
10	Франція (France)	8,44	8,62	+0,18

Джерело: сформовано колективом авторів на підставі публічних даних Всесвітнього Банку [13].

гається у реаліях сьогодення: скорочення рівня ВВП виявляється незначним, але рівень безробіття суттєвим — це і є однією з важливих проблем, наслідки якої будуть супроводжувати нас ще не один рік.

За даними МВФ на початок 2021 року майже 15 % всієї робочої сили в 35 країнах (приблизно 97,3 млн осіб) перебуває під високим ризиком звільнення або скорочення, за прогнозами Міжнародної організації праці ризик безробіття зросте майже для 1 мільярда працездатного населення планети [11; 14].

Найважче пандемія позначилася на окремих галузях:

- Туризм вже фактично зупинився й найближчі перспективи цієї галузі туманні.

- Майже в такому ж стані організатори дозвілля, спортивні та розважальні установи.

- У разі зменшилися обсяги міжнародних пасажирських перевезень.

- Постраждала роздрібна продаж непродовольчих товарів й послуг.

Також пандемія розділила працівників на три категорії:

- життєво необхідний для організацій персонал, який працює на місцях (співробітники, зайняті в доставці, медпрацівники, працівники продовольчих магазинів, сільськогосподарські працівники);

- віддалені працівники, які можуть працювати дистанційно і, ймовірно, збережуть свої робочі місця;

- працівники, звільнені тимчасово або остаточно — в основному з секторів, які найбільше постраждали від кризи.

Всі ці категорії працівників вже сьогодні стикаються зі зміною методів роботи і потребують додаткового навчання: персонал, який працює на місцях, повинен піклуватися про свою фізичну безпеку, ті працівники, які працюють віддалено, повинні навчитися працювати он-лайн та, можливо, замислитися про свою перекваліфікацію.

Особливо жорстко пандемія COVID-19 вплинула на тих, кому ще тільки належить прокласти свою професійну дорогу — це студенти, яким ще до пандемії вдалося домовитися про працевлаштування або проходження практики, тепер вони залишилися не при справах. Деяким відразу оголосили про відмову, плани по найму інших відтермінувалися на невизначений час. Врешті-решт, більшість студентів вважають, що організація навчального процесу з використанням дистанційних форм навчання негативно вплинула на якість їх освіти, що також ускладнить їх працевлаштування в майбутньому.

Отже, криза COVID-19 посилила відключення молоді від ринку праці, висвітливши надто реальний ризик втраченого покоління, тим самим підриваючи перспективи на майбутнє.

Значні зміни на ринку праці спостерігаються й серед жінок та чоловіків. В усьому світі та в усіх регіонах жінки постраждали від втрати робочої сили більшою мірою, ніж чоловіки. На глобальному рівні втрата зайнятості для жінок становить 5 % у 2020 році проти 3,9 % для чоловіків [11].

Аналізуючи ці ж показники в абсолютних цифрах та зважаючи на стійкий гендерний розрив у рівнях участі в робочій силі, втрати для чоловіків більш значущі (80 мільйонів), у порівнянні з жінками (64 мільйони), але жінки частіше стають економічно неактивними, тобто випадають із числа робочої сили [11].

Проте нинішня криза внесла й позитивні зміни на ринок праці. До списку найбільш затребуваних професій, не надпрестижних у довірусну епоху, попали ті скромні професії, що мають відношення до забезпечення громадян продуктами харчування та всім іншим, необхідним для життя.

Також завдяки поширенню віддалених форм зайнятості, набули розвитку нові технології організації бізнес-процесів. До того ж криза стимулювала багато компаній до використання нових цифрових і управлінських технологій в області комунікації, захисту даних, організації роботи.

Згідно з доповіддю Future of Jobs 2020 ("Майбутнє робочих місць 2020") на Всесвітньому економічному форумі (ВЕФ), який відбувся у 2020 році, до 2025 року нові технології знищать 85 млн робочих місць і створять замість них 97 млн нових. Але нові робочі місця будуть з'являтися значно повільніше, ніж очікувалося раніше, а старі почнуть зникати, навпаки, швидше [15].

Близько 76,9 % компаній по всьому світу уже зараз готові залишити своїх співробітників на віддаленому режимі роботи, 73,1 % збираються прискорити цифровізацію бізнес-процесів, 57,7 % прискорюють автоматизацію, а 38,5 % прискорять організаційну трансформацію. Попри це, більшість керівників сумніваються, що перехід на дистанційну роботу здатний підвищити продуктивність праці та прогнозують, що нинішній спосіб роботи негативно вплине на її продуктивність [15].

За даними опитування керівників вищої ланки, відповідальних за кадрову політику, стратегію та інновації в компаніях, які працюють у провідних країнах світу та різноманітних галу-

зях економіки й соціальної сфери, в період підйому світової економіки після пандемії COVID-19 очікується, що серед найбільш затребуваних будуть фахівці з аналізу даних, зі штучного інтелекту й машинного навчання, з цифрового маркетингу й стратегії та з автоматизації. А попит на фахівців з введення даних, секретарів, бухгалтерів, заводських робітників, адміністраторів, механіків, навпаки, буде зменшуватися. Крім того, у найближчі п'ять років майже 40 % працюючих доведеться пройти перекваліфікацію, а більше 70 % — придбати нові навички, як-от: критичне мислення, вміння аналізувати і знаходити комплексне рішення проблем, навички самоврядування та активного навчання, стресостійкість та гнучкість [15].

Також, на думку експертів ВЕФ, пандемія COVID-19 вперше після кризи 2008—2009 рр. значно посилила нерівність на ринку праці та зупинила зростання зайнятості й прискорила розвиток четвертої промислової революції й загальну цифровізацію.

ВИСНОВКИ

У зв'язку з вище зазначеним можна зробити висновки, що світ вступив у 2021 рік, стикаючись з безпрецедентною кризою робочих місць, доходів та підвищеним рівнем невизначеності. Хоча є сподівання, що найближчим часом відбудеться потужне економічне відновлення із впровадженням вакцинації проти COVID-19, але існує й ризик нерівномірного відновлення, що призведе до негативних наслідків у найближчі роки.

Але зважаючи на те, що на сьогодні неможливо спрогнозувати, коли саме закінчиться ця епідемія та які наслідки вона спричинить, передбачити й прорахувати істинний масштаб економічних наслідків як для ринку праці, так і для всієї економіки не можливо. Ймовірно, що велика кількість робочих місць пропаде, а безробіття в найближчі кілька років стане вищим. І це може стати основною проблемою наслідків пандемії.

Тому всій світовій спільноті необхідно зосередитися на підтримці відновлення економік, передусім, звертаючи увагу на зайнятість, доходи, права працівників та соціальний діалог, орієнтований на людиновідновлення.

Література:

1. Nobel Peace Prize Forum 2020. International Cooperation after COVID-19: Multilateralism and Global Governance in the Wake of the Corona Pandemic. [Online]. URL: <https://www.nobelpeaceprize.org/Nobel-Peace-Prize->

Forum-International-Cooperation-after-COVID-19 (дата звернення 01 квітня 2021 року).

2. Aysegul Sahin, Murat Tasci, and Jin Yan. The Unemployment Cost of COVID-19: How High and How Long? Economic commentary. Number 2020-09. May 7, 2020. DOI: 10.26509/frbc-ec-202009. URL: <https://www.clevelandfed.org/en/newsroom-and-events/publications/economic-commentary/2020-economic-commentaries/ec-202009-unemployment-costs-of-covid.aspx> (дата звернення 02 квітня 2021 року).

3. Nicolas Petrosky-Nadeau & Robert G. Valletta. An Unemployment Crisis after the Onset of COVID-19. FRBSF Economic Letter, Federal Reserve Bank of San Francisco, vol. 2020 (12), p. 1—5.

4. Ahmad M., Khan Y.A., Jiang C., Kazmi S.J.H., Abbas S.Z. The impact of COVID-19 on unemployment rate: An intelligent based unemployment rate prediction in selected countries of Europe. Int J Fin Econ. 2021; 1—16. [Online]. URL: <https://doi.org/10.1002/ijfe.2434> (дата звернення 02 квітня 2021 року).

5. Garrett A. Bowen and Gangopadhyaya, Anuj. How the COVID-19 Recession Could Affect Health Insurance Coverage (May 4, 2020). [Online]. URL: <https://ssrn.com/abstract=3598558> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3598558> (дата звернення 02 квітня 2021 року).

6. Лавриненко А., П'ята В., Ахметов О. Вплив пандемії COVID-19 на ринок праці України. Збірник наукових праць ЛОГОС. Жовтень. 2020. Вип. 1. С. 43—44. DOI: 10.36074/09.10.2020.v1.11.

7. Заюков І.В., Кобилянський О.В. Сучасні світові та вітчизняні тенденції зайнятості з урахуванням впливу COVID-19. Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2020. № 5. С. 17—25.

8. Шамілева А.А., Хандій О.О. Оцінка впливу фінансово-економічної кризи та пандемії COVID-19 на національний ринок праці. Економічний вісник Донбасу. 2020. № 3 (61). С. 177—182. DOI: 10.12958/1817-3772-2020-3(61)-177-182.

9. Кифяк В.І., Лесько Н.В. Соціально-економічний аналіз безробіття в Україні. Економіка та держава. 2019. № 1. С. 100—103. DOI: 10.32702/2306-6806.2019.1.100.

10. Дядик Т.В., Писаренко С.В. Стан зайнятості та безробіття в Україні. Агросвіт. 2017. № 8. С. 35—41.

11. International Labour Organization. COVID-19 and the world of work. Seventh edition. 25 January 2021. [Online]. URL: https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@dcomm/documents/briefingnote/wcms_767028.pdf (дата звернення 01 квітня 2021 року).

12. The World Bank. Unemployment, total (% of total labor force). Public Data. [Online]. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/SL.UEM.TOTL.ZS?end=2020&start=2000&view=chart> (дата звернення 01 квітня 2021 року).

13. The World Bank. Unemployment, total (% of total labor force). Public Data. [Online]. URL: <https://api.worldbank.org/v2/en/indicator/SL.UEM.TOTL.ZS?downloadformat=excel> (дата звернення 15 квітня 2021 року).

14. Mariya Brussevich, Era Dabla-Norris, Salma Khalid. Who will Bear the Brunt of Lockdown Policies? Evidence from Tele-workability Measures Across Countries. International Monetary Fund. June 12, 2020. [Online]. URL: <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2020/06/12/Who-will-Bear-the-Brunt-of-Lockdown-Policies-Evidence-from-Tele-workability-Measures-Across-49479> (дата звернення 15 квітня 2021 року).

15. The Future of Jobs. Report: World Economic Forum Platform for Shaping the Future of the New Economy and Society. October, 2020. [Online]. URL: http://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.pdf (дата звернення 15 квітня 2021 року).

References:

1. Nobel Peace Prize Forum (2020), "International Cooperation after COVID-19: Multilateralism and Global Governance in the Wake of the Corona Pandemic", available at: <https://www.nobelpeaceprize.org/Nobel-Peace-Prize-Forum-International-Cooperation-after-COVID-19> (Accessed 01 April 2021).

2. Sahin, A. Tasci, M. and Yan, J.(2020), "The Unemployment Cost of COVID-19: How High and How Long?", Economic commentary, vol. 2020-09, available at: <https://www.clevelandfed.org/en/newsroom-and-events/publications/economic-commentary/2020-economic-commentaries/ec-202009-unemployment-costs-of-covid.aspx> (Accessed 02 April 2021). DOI: 10.26509/frbc-ec-202009

3. Nicolas Petrosky-Nadeau and Robert. G. Valletta. (2020), "An Unemployment Crisis after the Onset of COVID-19", FRBSF Economic Letter, Federal Reserve Bank of San Francisco, vol. 12, pages 1—5, May.

4. Ahmad, M. Khan, YA. Jiang, C. Kazmi, SJH. and Abbas, SZ. (2021), "The impact of COVID-19 on unemployment rate: An intelligent based unemployment rate prediction in selected countries of Europe", available at: <https://doi.org/10.1002/ijfe.2434> (Accessed 02 April 2021)

5. Garrett, A. Bowen and Gangopadhyaya, Anuj. (2020), "How the COVID-19 Recession Could Affect Health Insurance Coverage",

available at: <https://ssrn.com/abstract=3598558> (Accessed 02 April 2021). <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3598558>

6. Lavrynenko, L. Piata, V. and Akhmetov O. (2020), "The impact of the COVID-19 pandemic on the labor market of Ukraine", Zbirnyk naukovykh prats АГОС [Collection of scientific papers АГОС], vol. 1, pp. 43—44. DOI: 10.36074/09.10.2020.v1.11.

7. Zaiukov, I.V. and Kobylanskyj, O.V. (2020), "Current global and domestic employment trends, taking into account the impact of Covid-19", Visnyk Vinnytskoho politekhnichnoho instytutu, vol. 5, pp. 17—25.

8. Shamileva, L.L. and Khandij, O.O. (2020), "Assessment of the impact of the financial and economic crisis and the COVID-19 pandemic on the national labor market", Ekonomichnyj visnyk Donbasu, vol. 3, no. 61, pp. 177—182. DOI: 10.12958/1817-3772-2020-3(61)-177-182.

9. Kyfyak, V. and Lesko, N. (2019), "Socio-economic analysis of unemployment in Ukraine", Ekonomika ta derzhava, vol. 1, pp. 100-103. DOI: 10.32702/2306-6806.2019.1.100.

10. Diadyk, T.V. and Pysarenko, S.V. (2017), "The state of employment and unemployment in Ukraine", Agrosvit, vol. 8, pp. 35—41.

11. International Labour Organization (2021), "COVID-19 and the world of work. Seventh edition", available at: https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@dcomm/documents/briefingnote/wcms_767028.pdf (Accessed 01 April 2021).

12. The World Bank (2021), "Unemployment, total (% of total labor force). Public Data", available at: <https://data.worldbank.org/indicator/SL.UEM.TOTL.ZS?end=2020&start=2000&view=chart> (Accessed 01 April 2021).

13. The World Bank (2021), "Unemployment, total (% of total labor force). Public Data", available at: <https://api.worldbank.org/v2/en/indicator/SL.UEM.TOTL.ZS?downloadformat=excel> (Accessed 15 April 2021).

14. Brussevich, M. Dabla-Norris, E. Khalid, S. (2020), "Who will Bear the Brunt of Lockdown Policies? Evidence from Tele-workability Measures Across Countries", available at: <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2020/06/12/Who-will-Bear-the-Brunt-of-Lockdown-Policies-Evidence-from-Tele-workability-Measures-Across-49479> (Accessed 15 April 2021).

15. World Economic Forum (2020), "The Future of Jobs. Report 2020", available at: http://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.pdf (Accessed 15 April 2021).

Стаття надійшла до редакції 11.05.2021 р.